



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Kubenovou v právní věci
žalobce: **A. K.**
bytem

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 26. 3. 2018, č. j. RN-601 117 1089-47091-VD

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žádnému z účastníků se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Včas podanou žalobou žalobce napadal rozhodnutí ČSSZ vydané 26. 3. 2018 pod č. j. RN-601 117 1089-47091-VD, kterým byla zamítnuty jeho námitky proti předchozímu rozhodnutí ČSSZ č. j. R-31.1.2018-426/6011171089 ze dne 31. 1. 2018.

2. Rozhodnutím ČSSZ ze dne 26. 3. 2018 bylo pravomocně potvrzeno rozhodnutí ČSSZ z 31. 1. 2018, kterým došlo u žalobce ke stanovení II. stupně invalidity podle ust. § 39 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, a to na základě posudku o invaliditě ze dne 22. 3. 2018 vypracovaného v rámci jednání před LPS ČSSZ v Brně. Podle uvedeného posudku o invaliditě poklesla míra pracovní schopnosti žalobce z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu o 60%. Podle tohoto posudku o invaliditě a na základě něj vydaného rozhodnutí je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na jeho pracovní schopnost postižení uvedené v kapitole XIII., oddílu E, položce 3, písm. d), přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity, pro které je stanoven pokles míry pracovní schopnosti o 45-60% (postižení svalové a kosterní soustavy, dorzopatie a spondylopatie, ankylozující spondylitida s těžkým funkčním postižením, ztuhnutí několika úseků páteře, silně aktivní proces nebo postižení všech úseků páteře s velmi těžkým omezením pohyblivosti nebo stavu se ztuhnutím jednoho úseku páteře, omezeným rozvíjením hrudníku, fixovanou hrudní kyfózou a s funkčně významným postižením více než dvou velkých kloubů, stavu se středně těžkým omezením hybnosti).
3. Žalobce uvedl, že posudkový závěr LPS ČSSZ v Brně o stanovení jeho hlavní diagnózy je sice správný, ale celkově, vzhledem k dále uvedeným skutečnostem, podhodnocený, protože nezohledňuje závažnost jeho postižení, které je prokazatelné z žalobcem předložené odborné lékařské dokumentace a nemožnosti jeho pracovního zařazení.
4. K současnému zdravotnímu stavu uvedl následující. Žalobce trpí nemocí Morbus Bechtěrev, který mu byl diagnostikován až po 15 letech po vypuknutí jeho prvních příznaků. Konkrétně trpí ankylozující spondylitidou IV. stupně, která se u žalobce projevuje funkční poruchou páteře a kloubů, snížením celkové fyzické výkonnosti, pohyblivosti, snížením schopnosti chůze, sezení a stání, snížením schopnosti manipulace s předměty, deformitami a destruktivními změnami páteře a kloubů. Žalobce je původně vyučen jako zedník, ze zdravotních důvodů nedokončil střední průmyslovou školu stavební. Protože nebyl kvůli svému zhoršujícímu se zdravotnímu stavu schopen profesi zedníka vykonávat, následně mezi lety 1998 až 2013 pracoval jako doručovatel denního tisku, a to na zkrácený pracovní úvazek 2,5 hodiny denně. Z důvodu dalšího zhoršování svého zdravotního stavu je od 1. 1. 2018 bez pracovního poměru a vzhledem ke svému zdravotnímu stavu, vzdělání a pracovní profesi na trhu práce prakticky neuplatnitelný.
5. Posudek LPS ČSSZ v Brně ze dne 22. 3. 2018 o invaliditě a na něm založené rozhodnutí ČSSZ ze dne 26. 3. 2018 považuje za skutkově nesprávné a tím i nezákonné z následujících skutkových a právních důvodů, k čemuž uvedl následující.
6. Žalobce chce zejména na tomto místě zpochybnit skutkový závěr posudku o invaliditě LPS ČSSZ v Brně ze dne 22. 3. 2018 o tom, že pracovní schopnost žalobce poklesla pouze o 45%, tedy je podle názoru žalobce zcela podhodnocený. V odůvodnění posudku o invaliditě LPS ČSSZ v Brně ze dne 22. 3. 2018 a

v odůvodnění žalobcem napadeného rozhodnutí ČSSZ ze dne 26. 3. 2018 rozporuje zejména tu skutečnost, že u žalobce je přítomno pouze středně těžké omezení hybnosti.

7. Tento skutkový závěr LPS ČSSZ týkající se zdravotního stavu žalobce je vyvrácen obsahem žalobcem předložených odborných lékařských nálezů, které měla LPS ČSSZ v rámci námitkového řízení k dispozici, a na základě nichž jsou u žalobce prokázány výrazné dysfunkce páteře způsobené jejími pokročilými degenerativními změnami.
8. Celkově je nutno uvést, že se ČSSZ ve svém rozhodnutí ze dne 26. 3. 2018 a před ní LPS ČSSZ v Brně ve svém posudku o invaliditě ze dne 22. 3. 2018 jen velmi slabě vypořádala s námitkami žalobce, na jejichž obsah se odvolává i nadále, vznesenými v rámci námitkového řízení. Tyto námitky, jejichž relevance je prokazatelná žalobcem předloženými odbornými lékařskými nálezy, LPS ČSSZ sice zmiňuje, ale přesvědčivým způsobem nevyvrací a dále jen provádí výčet odborné lékařské dokumentace, jejíž obsah však v konečném skutkovém závěru nesprávně hodnotí. Obsah žalobcem předložených odborných, zejména revmatologických nálezů a z nich vyplývajících námitek tak zůstává v nesouladu s napadeným rozhodnutím ČSSZ z 26. 3. 2018 a posudkem o invaliditě LPS ČSSZ ze dne 22. 3. 2018. Samotný obsah posudku o invaliditě ze dne 22. 3. 2018, na němž je postaveno rozhodnutí žalované, tak nemůže považovat za relevantní. Je také pozoruhodné, že LPS ČSSZ samotná, zřejmě si vědoma závažnosti zdravotního stavu žalobce, hodnotila míru poklesu jeho pracovní schopnosti na samé horní hranici procentního rozmezí stanoveného vyhl. č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity, pro danou formu postižení.
9. Na základě výše uvedeného je žalobce přesvědčen o tom, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na jeho pracovní schopnost je postižení uvedené v kapitole XIII., oddílu E, položce 3, písm. e), přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., pro které je stanoven pokles míry pracovní schopnosti o 65-75%.
10. Vzhledem k tomu, že žalobce je kvalifikován jako zedník a jeho současný zdravotní stav mu v žádném případě nedovoluje toto zaměstnání vykonávat, je přesvědčen, že je v jeho případě odůvodněna aplikace ust. § 3 odst. 2 vyhl. č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity, ve kterém je uvedeno, že: *„V případě, že dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav pojištěnce má takový vliv na jeho schopnost využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti, na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti nebo na schopnost rekvalifikace, že pokles pracovní schopnosti pojištěnce je větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti u příčiny, popř. rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů ...“*, což opět ze strany LPS ČSSZ v Brně nebylo bez hlubšího odůvodnění provedeno.
11. Z uvedených skutečností dle žalobce vyplývá, že rozhodnutí ČSSZ ze dne 26. 3. 2018 bylo vydáno na základě nedostatečně zjištěného a protiprávně posouzeného

skutkového stavu, což jej činí rozporným s ustanoveními zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, s ustanoveními vyhl. č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity.

12. Proto žalobce navrhoval, aby napadené rozhodnutí ČSSZ ze dne 26. 3. 2018 bylo zrušeno a žalované aby bylo uloženo, aby o věci rozhodla znovu.
13. V písemném vyjádření k žalobě žalovaná uvedla, že podle ust. § 39 odst. 4 zákona o důchodovém pojištění (dále jen „zdp“) se při určování poklesu pracovní schopnosti vychází ze zdravotního stavu pojištěnce doloženého výsledky funkčních vyšetření; přitom se bere v úvahu, a) zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost, b) zda se jedná o stabilizovaný zdravotní stav, c) zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován, d) schopnost rekvalifikace pojištěnce na jiný druh výdělečné činnosti, než dosud vykonával, e) schopnost využití zachované pracovní schopnosti v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 35% a nejvíce o 69%, f) v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70% též to, zda je pojištěnec schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek.
14. V otázce posouzení nároku na dávku důchodového pojištění podmíněné dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem je žalovaná ve správním řízení vázána posudkem lékaře OSSZ ve smyslu § 8 odst. 1 písm. a) zákona č. 582/1991 Sb., v rámci řízení o námitkách pak podle ust. § 88 odst. 9 uvedeného zákona svým lékařem, neboť obdobně jako při posouzení míry poklesu pracovní schopnosti se jedná o otázku odbornou, vyžadující znalosti v oboru medicíny a též v oboru posudkového lékařství.
15. Co se týče náležitostí posudku, tyto upravuje s účinností od 1. 1. 2010 ust. § 7 vyhl. č. 359/2009 Sb., podle něhož posudek o invaliditě musí obsahovat kromě formálních náležitostí rovněž účel posouzení a datum posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, výčet rozhodujících podkladů o zdravotním stavu pojištěnce, z nichž orgán sociálního zabezpečení vycházel při posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, skutková zjištění, ke kterým orgán sociálního zabezpečení dospěl při posuzování zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, výsledek posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti se stanovením, zda se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, procentní míru poklesu pracovní schopnosti, stupeň invalidity, den vzniku invalidity, resp. den změny stupně invalidity nebo den zániku invalidity. Náležitostí posudku je rovněž odůvodnění výsledku posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti.
16. Napadené rozhodnutí bylo vydáno na podkladě lékařského posudku ze dne 22. 3. 2018, vypracovaného pro účely řízení o námitkách lékařem žalované, který invaliditu žalobce posoudil ve smyslu ust. § 5 písm. i) a § 8 odst. 9 zákona č. 582/1991 Sb., a to tak, že se u žalobce jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ve smyslu § 26 zdp. Ve svém posudkovém hodnocení dospěl k závěru, že žalobce je invalidní podle § 39 odst. 1 zdp, přičemž se jedná o invaliditu I. stupně

podle § 39 odst. 2 písm. b) zdp, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost o 60%. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII., oddíl E, položka 3d, přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 60%, která se ve smyslu ust. § 3 citované vyhlášky nemění.

17. Jak žalovaná uvedla, v projednávaném případě byl lékařem žalované vypracován posudek, který podle jejího názoru splňuje požadavek úplnosti, celistvosti a přesvědčivosti, a který se vypořádává se všemi rozhodujícími skutečnostmi, kdy tento lékař jednoznačně vymezil rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce.
18. S ohledem na námitky žalobce žalovaná navrhovala důkaz posudkem PK MPSV ČR, která je ve smyslu ust. § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., povolána k posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce pro účely přezkumného řízení.
19. Za takto zjištěného skutkového stavu žalovaná i nadále trvala na svém rozhodnutí ze dne 26. 3. 2018.
20. Pokud jde o napadené rozhodnutí ČSSZ vydané dne 26. 3. 2018, tímto rozhodnutím byla zamítnuty námitky žalobce proti rozhodnutí ČSSZ č. j. R-31.1-2018-426/601 117 1089 ze dne 31. 1. 2018 a toto rozhodnutí bylo potvrzeno.
21. Z odůvodnění bylo zjištěno, že pokud jde o rozhodnutí vydané ČSSZ 31. 1. 2018, v tomto rozhodnutí ČSSZ rozhodla, že podle ust. § 39 odst. 2 písm. b) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů a čl. II., bodu 3 zákona č. 220/2011 Sb., kterým se mění zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů a některé další zákony, účastníku řízení náleží od 23. 10. 2017 invalidní důchod pro invaliditu II. stupně.
22. Dále bylo zjištěno z odůvodnění rozhodnutí, že v rámci námitkového řízení byl lékařem LPS ČSSZ vypracován další posudek o zdravotním stavu a pracovní schopnosti žalobce, a to dne 22. 3. 2018, dle něhož bylo zásadní zdravotní postižení žalobce zařazeno do kapitoly XIII., oddíl E, položka 3d a pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti byl stanoven v rozsahu 60%, a proto bylo rozhodnuto v námitkovém řízení o zamítnutí námitek žalobce a potvrzení rozhodnutí ČSSZ z 31. 1. 2018.
23. V rámci soudního řízení soud nechal znovu posoudit zdravotní stav a pracovní schopnost žalobce, kdy požádal, v souladu se zákonem, o vypracování posudku PK MPSV ČR, na pracovišti v Brně, kdy posudek byl vypracován dne 30. 8. 2018. Posudková komise v tomto případě jednala ve správném složení, kdy předsedkyní posudkové komise byla posudková lékařka, a dalším lékařem zasedajícím v posudkové komisi byl lékař pracující v oboru ortopedie. Posudková komise měla k dispozici veškeré odborné lékařské zprávy o zdravotním stavu žalobce ke dni

vydání rozhodnutí, žalobce byl osobně jednání přítomen a po zhodnocení všech odborných lékařských nálezů posudková komise věc vyhodnotila takto.

24. Posuzovaný je ve věku 57 let, vyučený zedníkem, od roku 1998 do konce roku 2011 pracoval jako poštovní doručovatel, od ledna 2012 do konce tohoto roku 2012 a od října 2013 do listopadu 2014 rovněž u České pošta - práce na dohodu. Ve zkušební lhůtě pracoval jako poštovní doručovatel na DPP na zkrácený úvazek do 31. 12. 2017 i při invaliditě II. stupně. Od 2/2017 dosud je v evidenci úřadu práce. Je posuzovaný jako doručovatel. Posuzovaný měl od roku 2007 částečný invalidní důchod, od 1. 1. 2010 invalidita I. stupně. Dne 12. 10. 2017 si podal žádost o zvýšení. Posouzen lékařem OSSZ s výsledkem, že se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav s poklesem pracovní schopnosti o 60% dle kapitoly XIII., oddíl E, položka 3d se vznikem 23. 10. 2017 (dnem revmatologického vyšetření). Dle námitkového řízení je hodnocení a závěr ve shodě s řízením na OSSZ.
25. Posuzovaný je sledován na revmatologické ambulanci pro ankylozující spondylitidu s pozitivitou HLA B27. Dle dokumentace je vývoj nemoci od roku 2004. Dle posledního rtg vyšetření se jedná o IV. stupeň nemoci, klinicky s výraznou dysfunkcí krční páteře v důsledku pokročilých degenerativních změn. Dle vyšetření revmatologického ze dne 23. 10. 2017 je v objektivním nálezu omezení rotací a inklinací krční páteře, hyperkyfoza hrudní páteře, ztuhlé paravertebrální svaly, ramena jsou bez omezení hybnosti, sternokostální spojení palpačně nebolestivé, nepřítomný artritický syndrom na periférii. Dle laboratorního vyšetření je minimální zánětlivá aktivita. Opakovaně absolvuje rehabilitace ambulantní cestou, chůze je dle rehabilitačního vyšetření bez antalgie, typicky je bechtěrevický postoj, na horních i dolních končetinách do l60 st. Bederní páteř je bez blokády, je přítomna fixovaná kyfóza hrudní páteře. Po absolvování rehabilitace jen minimální zlepšení, dle hodnocení fyzioterapeuta je kineziologický nálezn prakticky setrvalý. Nejsou prokázány žádné další onemocnění, které by byly posudkově dále významné. PK MPSV tedy stanovuje jako příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu ankylozující spondylitidu dle kapitoly XIII., oddíl E, položky 3d, pro které je stanoveno procentní rozmezí míry poklesu pracovní schopnosti 45-60%. U posuzovaného je prokázáno ztuhnutí několika úseků páteře a fixovaná hrudní kyfóza. Není však prokázán silně aktivní proces, není funkčně významné postižení více než dvou velkých kloubů. Samotné postižení PK MPSV hodnotí na spodní hranici procentního rozmezí. Pro uváděnou progresi degenerativních změn na krční páteři (která nepovede ke zlepšení stavu, PK přihlíží v dalším hodnocení) a zejména pro nemožnost vykonávat fyzicky náročnou dělnickou profesi stanovuje PK MPSV horní procentní hranici, tj. 60%. Pro další navýšení nebyl shledán objektivní medicínský korelát. Posouzení PK je vstřícné. Nejedná se o velmi těžké funkční omezení, není prokázáno ztuhnutí všech úseků páteře, na rtg není nález bambusové tyče, nejedná se v žádném případě o kombinaci se závažným postižením více než dvou velkých kloubů nebo o destruktivní změny až ankylozy více než dvou kloubů, není prokázána ani trvale vysoká zánětlivá aktivita (což je doloženo posledním revmatologickým vyšetřením).

26. PK MPSV tak hodnotí zdravotní stav a jeho pokles pracovní schopnosti ve shodě se závěrem lékaře OSSZ i námitkového řízení.
27. PK MPSV k námitkám žalobce uvedla, že prostudovala a posudkově zhodnotila veškerou doloženou dokumentaci. Pro velmi těžké funkční omezení, jak namítá posuzovaný, není v doložené dokumentaci shledán odpovídající medicínský korelát, doložená vyšetření ho v žádném případě neprokazují. Uvádá, že je nyní (asi měsíc) léčen revmatologicky u MUDr. J., zprávu nemá. Uvádá, že mu byl nasazen Medrol 4 mg, který si po týdnu léčby sám vysadil, protože měl teploty a lekl se po přečtení příbalového letáku nežádoucích účinků. Nyní již opět užívá. Nově zaléčený stav tedy nelze posudkově hodnotit, navíc při interminantním dávkování dle subjektivního hodnocení pacientem. Nicméně u jednání PK MPSV nebylo shledáno závažné omezení hybnosti velkých kloubů, nebyla zjištěna přítomnost akutních synovitid na kloubech.
28. PK MPSV uvedla, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII., oddíl E, položky 3d, přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., pro které je stanoveno procentuální rozmezí míry poklesu pracovní schopnosti 40-60%. PK MPSV stanovuje konečnou míru poklesu pracovní schopnosti 60% (tedy horní hranici).
29. Pro stanovení vyššího poklesu pracovní schopnosti nebyly nalezeny objektivní důvody. Posuzovaný je schopen vykonávat pracovní činnost jen s výrazně omezenými nároky na fyzické schopnosti a v podstatě menším rozsahu a intenzitě. Je schopen rekvalifikace na jiný obor.
30. Zdravotní stav posuzovaného k datu vydání napadeného rozhodnutí odpovídal II. stupně invalidity.
31. Krajský soud v Brně ve věci po vypracování posudku PK MPSV ČR nařídil soudní jednání na den 24. 10. 2018.
32. U tohoto soudního jednání žalobce i zástupkyně žalované uvedli, že nemají žádné námitky k posudku PK MPSV ČR ze dne 30. 8. 2018.
33. Žalobce pak dodal, že jeho nemoc je nevyléčitelná, zdravotní stav se mu zhoršuje a myslí, že nyní už odpovídá vyššímu stupni invalidity, než je uvedeno v posudku PK.
34. **Posouzení věci krajským soudem.**
35. **Žaloba není důvodná.**
36. Podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., v platném znění pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35%.

37. Podle § 39 odst. 2 písm. b) uvedeného zákona, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 50%, avšak nejvíce o 69%, jedná se o invaliditu II. stupně.
38. Z posudku PK MPSV ČR, pracoviště v Brně ze dne 30. 8. 2018 vyplynulo, že pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti u žalobce byl shledán ve výši 60% ode dne 23. 10. 2017, tedy zdravotní stav žalobce od tohoto dne odpovídá II. stupni invalidity.
39. Posudek posudkové komise soud pokládá za posudek úplný a přesvědčivý, když posudková komise jednala ve správném složení, zabývala se všemi odbornými lékařskými nálezy o zdravotním stavu žalobce, když žádný zásadní odborný lékařský nález nechyběl a toto nezpochybňoval ani žalobce, takže další dokazování nebylo potřeba a posudek PK MPSV ČR bylo možno vzít jako podklad rozhodnutí soudu.
40. Soud tedy na základě uvedeného posudku věc posoudil tak, že žaloba žalobce důvodná není, a proto ji dle § 78 odst. 7 soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“) zamítl.
41. Pokud jde o náklady řízení, rozhodnutí se opírá o ust. § 60 odst. 1, 2 s.ř.s.
42. Žalobce ve věci neměl úspěch, náklady řízení mu proto nebyly přiznány, a pokud jde o žalovanou, ta nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, ve dvojím vyhotovení. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 24. října 2018

JUDr. Jana Kubenová v. r.
samosoudkyně